

## **Nr 201.**

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.; given Stockholms slott den 24 mars 1950.*

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

**GUSTAF ADOLF.**

*Herman Zetterberg.*

### **Propositionens huvudsakliga innehåll.**

I bestämmelserna om koncession för rättighet att för utvinnande av uran eller någon av dess föreningar eftersöka och bearbeta fyndighet av uranhaltigt mineral föreslås vissa ändringar. Koncessionen skall sålunda enligt förslaget ej erfordras för att verkställa borrning eller sprängning eller upptaga provgropar eller vidtaga andra liknande åtgärder i syfte enbart att erhålla prov för analys. Koncession skall vidare kunna beviljas efter ett förenklat förfarande, då koncessionen avser endast rätt till fyndighetens undersökning. Slutligen föreslås den ändringen i föreskrifterna om utförsel förbud å uran, uranförening, uranhaltigt mineral eller ämne, som framställts av uran, att Konungen må meddela tillstånd till utförsel under förutsättning att annat med hänsyn till användningen jämförbart material införes till riket i stället för vad som utföres.

## Förslag

till

## Lag

om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.

Härigenom förordnas, att 63, 64, 67, 68 och 69 §§ lagen den 28 maj 1886 angående stenkolsfyndigheter m. m.<sup>1</sup> skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Gällande lydelse.)**(Föreslagen lydelse.)*

63 §.

Rättighet att för utvinnande av uran eller någon av dess föreningar eftersöka och bearbeta fyndighet av uranhaltigt mineral är beroende på koncession, som meddelas av Konungen.

63 §.

Rättighet att för utvinnande av uran eller någon av dess föreningar eftersöka och bearbeta fyndighet av uranhaltigt mineral är beroende på koncession, som meddelas av Konungen. *Koncession må begränsas att avse endast rätt till fyndighetens undersökning.*

*Vad i första stycket stadgats utgöre icke hinder mot att endast för erhållande av prov ur fyndighet av uranhaltigt mineral för analys verkställa borrhning eller sprängning eller upptaga provgropar eller vidtagna andra liknande åtgärder.*

Koncession må — — — — — därtill äro.

64 §.

Vad i — — — — — uranhaltigt mineral.

Innehar sökanden förut beträffande området i fråga koncession, som avses i 1—5, 6, 7 eller 8 kap., eller har området anvisats sökanden så-

64 §.

*Avser koncession endast rätt till fyndighetens undersökning eller innehar sökanden förut beträffande området i fråga koncession, som*

<sup>1</sup> Senaste lydelse av lagens överskrift se SFS 1933: 180; lydelse av 63, 67, 68 och 69 §§ se SFS 1945: 811; senaste lydelse av 64 § se SFS 1947: 160.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

som utmål för gruva, må koncession, som avses i detta kap., meddelas utan iakttagande av vad i 2—4 §§ sägs.

avses i 1—5, 6, 7 eller 8 kap., eller har området anvisats sökanden såsom utmål för gruva, må koncession, som avses i detta kap., meddelas utan iakttagande av vad i 2—4 §§ sägs.

Konungen äge, — — — — — äga tillämpning.

I fall, — — — — — 60 § sägs.

Bestämmelserna i — — — — — uranhaltigt mineral.

## 67 §.

Uran, uranförening eller ämne, som framställts av uran, må ej föras ur riket.

Uranhaltigt mineral må ej heller föras ur riket, med mindre Konungen meddelat tillstånd därtill; och må sådant tillstånd meddelas allenast såframt uran eller uranförening förekommer i så ringa mängd att tillgodogörande därav ej kan äga rum.

## 67 §.

Uran, uranförening, uranhaltigt mineral eller ämne, som framställts av uran, må ej föras ur riket med mindre Konungen meddelat tillstånd därtill; och må sådant tillstånd meddelas allenast under förutsättning att annat med hänsyn till användningen jämförbart material införes till riket i stället för vad som utföres eller, då fråga är om uranhaltigt mineral, att uran eller uranförening förekommer i så ringa mängd att tillgodogörande därav ej kan äga rum.

## 68 §.

Den som utan koncession för ändamål, som i 63 § sägs, eftersöker eller bearbetar fyndighet av uranhaltigt mineral eller utan tillstånd bearbetar uran eller uranförening så som i 66 § sägs, straffes högst med straffarbete i två år.

Samma lag vare, där någon olovligen ur riket utför eller söker utföra ämne, som i 67 § första eller andra stycket sägs.

## 68 §.

Den som, i annat fall än i 63 § andra stycket sägs, utan koncession för ändamål, som avses i 63 § första stycket, eftersöker eller bearbetar fyndighet av uranhaltigt mineral eller utan tillstånd bearbetar uran eller uranförening så som i 66 § sägs, straffes högst med straffarbete i två år.

Samma lag vare, där någon i strid mot 67 § ur riket utför eller söker utföra uran eller annat ämne, som där sägs.

## 69 §.

Uran eller uranförening, som utvunnits utan koncession, tillfaller kronan.

## 69 §.

Uran eller uranförening som, i annat fall än i 63 § andra stycket sägs, utvunnits utan koncession, tillfaller kronan.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

Har någon — — — — — till kronan.

Ämne, som någon i strid mot 67 § *Uran eller annat ämne, som någon första eller andra stycket utfört eller i strid mot 67 § utfört eller sökt utföra ur riket, vare ock förverkat till kronan.*

---

*Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.*

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1950.*

**Närvarande:**

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, fråga om *ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.* samt anför därvid följande.

Enligt nämnda lag fordras koncession av Kungl. Maj:t för rättighet att eftersöka och bearbeta vissa fyndigheter. Lagen avsåg ursprungligen endast stenkolsfyndigheter (1—5 kap.) men genom senare vid skilda tillfällen införda tillägg till lagen har den erhållit tillämplighet jämväl å saltfyndigheter (6 kap.), olje- och gasfyndigheter (7 kap.), alunskifferfyndigheter (8 kap.) samt fyndigheter av uranhaltigt mineral (9 kap.). Koncession innebär i princip, att koncessionsinnehavaren erhåller uteslutande rätt att inom det område koncessionen omfattar eftersöka, bearbeta och tillgodogöra sig fyndigheten i fråga. I stort sett gälla likartade regler för de olika slagerna av fyndigheter.

Lagens 9 kap., som omfattar 63—69 §§, tillkom genom lag den 21 december 1945. 63 § första stycket innehåller det grundläggande stadgandet, att rättighet att för utvinnande av uran eller någon av dess föreningar eftersöka och bearbeta fyndighet av uranhaltigt mineral är beroende av koncession, som meddelas av Kungl. Maj:t. I andra stycket föreskrives därjämte, att koncession må återkallas av Kungl. Maj:t, när skäl därtill äro.

I 64 § har skett hänvisning till åtskilliga för andra slag av fyndigheter än sådana av uranhaltigt mineral gällande stadganden i lagen. Bland dessa stadganden märkas 2—4 §§, vilka avhandla koncessionsansökningen, dess kungörande och invändningar däremot samt grunderna för beviljande av koncession. Enligt dessa lagrum gäller, att ansökning om koncession skall göras skriftligen och ingivas till länsstyrelsen. Ansökningen skall innehålla uppgift — förutom å sökandens namn, hemvist och yrke — å det jordområde varå koncession sökes med angivande av hemman eller lägenhet samt socken där området är beläget, å den ytvidd i dagen inom området som sökanden anser sig behöva för arbetet samt å den mark för väg till området

som kan vara erforderlig. Ansökningen skall åtföljas av karta över området i skala av 1: 4 000, upprättad av behörig lantmätare samt upptagande å området befintliga bostadshus och andra byggnader ävensom tomtplatser, trädgårdar m. m. Då koncessionsansökning inkommit, skall länsstyrelsen ofördröjligen införa kungörelse därom i allmänna tidningarna och tidning inom orten samt föranstalta att kungörelsen anslås på lämpligt ställe i orten och delgives industriella företag som beröras av ansökningen. Inom tre månader från det kungörelsen införts i allmänna tidningarna äger den som anser sin rätt vara av frågan beroende att hos länsstyrelsen skriftligen anföra vad han till bevarande av sin rätt aktar nödigt. Efter utgången av denna tid och sedan bergmästaren meddelat yttrande över ansökningen skall länsstyrelsen insända samtliga handlingar jämte eget utlåtande till Kungl. Maj:t. Därefter prövar Kungl. Maj:t huruvida, med avseende å företagets gagn för orten och det allmänna, koncession må beviljas.

Om sökanden förut beträffande området i fråga innehar koncession för tillgodogörande av annan i lagen avsedd fyndighet än uranfyndighet må emellertid koncession beträffande fyndighet av uranhaltigt mineral meddelas utan iakttagande av bestämmelserna i 2—4 §§. Detsamma gäller, i fall området anvisats sökanden såsom utmål för gruva.

I 64 § hänvisas vidare till 11, 12 och 14 §§. Enligt 11 § åligger det koncessionsinnehavaren att, innan något arbete får börjas, såsom pant för skada och intrång som genom arbetet kan tillskyndas jordägare eller annan nedsetta ett belopp av 2 000 kronor samt därutöver, innan annat arbete än fyndighetens undersökning medelst borrhning får äga rum, ett belopp av 50 kronor för varje hektar av koncessionsområdet. Det område i dagen som erfordras för arbetet skall jämlikt 12 § anvisas av bergmästaren, antingen på en gång vid arbetets början eller i mån som koncessionsinnehavaren är i behov därav. Område som anvisas för arbete i dagen skall enligt 14 § i regel lösas av koncessionsinnehavaren. Detta erfordras dock ej, om området endast är avsett för fyndighetens undersökning medelst borrhning och innehavaren av koncessionen icke vill förfoga däröver under längre tid än tre år. I detta fall skall i stället på visst sätt bestämd ersättning för områdets nyttjande utgå till jordägaren.

Hänvisning har i 64 § därjämte skett till 58 §, vilken innehåller bestämmelser beträffande innebörden av koncession för att utvinna olja ur alunskifferfyndigheter. Till följd av denna hänvisning innebär koncession å uranfyndighet, att koncessionsinnehavaren äger uteslutande rätt att inom koncessionsområdet för utvinnande av uran eller dess föreningar eftersöka samt bearbeta och tillgodogöra sig därstädes befintlig uranfyndighet.

Enligt 9 kap. i 1886 års lag är — förutom rätten att bearbeta och tillgodogöra sig uranfyndigheter — även förfoganderätten över den utvunna produkten i det allmännas intresse underkastad vissa inskränkningar. I sådant hänseende gäller bl. a. enligt 67 §, att uran, uranförening eller ämne som framställts av uran ej må föras ur riket. Ej heller må uranhaltigt mineral föras ur riket med mindre Kungl. Maj:t meddelat tillstånd därtill. Sådant

tillstånd må meddelas allenast såframt uran eller uranförening förekommer i så ringa mängd att tillgodogörande därav ej kan äga rum.

I 68 § stadgas straff för den som utan koncession eftersöker eller bearbetar uranfyndighet eller olovligen ur riket utför eller söker utföra ämne som i 67 § sägs.

Under förarbetena till lagen om införande i 1886 års lag av bestämmelserna om uranfyndigheter var frågan om innebörden av det i 63 § begagnade uttrycket »eftersöka och bearbeta» uranfyndighet föremål för överväganden. Härom uttalade första lagutskottet vid behandlingen av det av Kungl. Maj:t framlagda, med lagen i ämnet på denna punkt överensstämmande förslaget följande.

Uttrycket torde hava använts för att vinna överensstämmelse med den terminologi som i lagen angående stenkolsfyndigheter m. m. brukats beträffande övriga fyndigheter. I fråga om uranfyndigheter är dock läget något annorlunda på grund av det i 68 § föreslagna stadgandet om straff för den som utan koncession eftersöker uranfyndighet, ett stadgande vartill motsvarighet saknas i övriga kapitel i lagen. Det må emellertid erinras, att under förarbetena till lagen angående stenkolsfyndigheter ett förslag framfördes att rättigheten till eftersökande av fyndigheter skulle i lagstiftningen skiljas från rättigheten till bearbetande. Detta förslag avvisades emellertid under hänvisning främst till att liknande förslag icke vunnit gillande vid antagandet av 1884 års gruvestadga och att lagstiftningen angående stenkol icke borde i andra fall, än då sådant av sakens natur oundgängligen betingades, skilja sig från den övriga bergverkslagstiftningen. Den i lagen angående stenkolsfyndigheter använda terminologien »eftersöka och bearbeta» har sedan använts även då lagen utsträcktes att omfatta andra fyndigheter, oaktat i 1938 års gruvlag införts beteckningen »undersöka och bearbeta». Någon saklig skillnad mellan de båda uttryckssätten synes emellertid icke ha varit avsedd och med hänsyn härtill anser sig utskottet kunna utgå från att åt »eftersöka och bearbeta» i lagen angående stenkolsfyndigheter skall givas samma innebörd som gruvlagens »undersöka och bearbeta». En sådan tolkning vinner ock stöd av det förhållandet att lagen angående stenkolsfyndigheter synes förutsätta, att en fyndighet skall vara konstaterad redan vid ansökan om koncession. Med hänsyn till det nu anförda bör enligt utskottets mening icke krävas koncession för användande av elektriska eller andra malmletningsapparater, även om syftet vid malmletningen tillika skulle vara upptäckande av uranfyndigheter. Likaså bör ett sådant arbete som icke utgör ett undersökningsarbete i gruvlagens mening, såsom analys av äldre borrhärdar eller av restprodukter från exempelvis förut brutna alunskifferlager, kunna ske utan koncession.

I skrivelse den 16 februari 1948 har *aktiebolaget atomenergi* hemställt om vissa ändringar i lagstiftningen om fyndigheter av uranhaltigt mineral m. m. Bolaget har därvid bl. a. framhållit, att lagreglerna borde ändras så att koncession icke erfordras för endast en preliminär undersökning av en uranfyndighet. Vidare syntes möjlighet böra öppnas att meddela dispens från utförselförbudet rörande uran, uranförening och ämne som framställts av uran.

Beträffande den förra frågan har bolaget — i anslutning till första lagutskottets uttalanden rörande innebörden av uttrycket »eftersöka och bearbeta» — framhållit, att koncession tydligen icke erfordrades för att *efterleta* en fyndighet utan först när *undersökning* av fyndigheten skulle ske. Det vill emellertid synas, fortsätter bolaget, som om man, sedan förekomsten av en fyndighet av uranhaltigt mineral konstaterats, icke skulle kunna utan koncession få taga några prov och låta analysera dem för att fastställa, om uranhalten vore av någon betydelse. Dylig provtagning och analys måste nämligen rubriceras som undersökning. Det bleve mycket betungande, om man för varje sådan preliminär undersökning måste söka koncession. Under hänvisning till den ingående reglering som gällde rörande förfarandet vid ansökning om koncession m. m. ifrågasatte bolaget, om hela denna apparat behövde sättas i gång blott för en dylig mindre ingående undersökning av en konstaterad men utforskad uranfyndighet. Enligt bolagets mening borde det i dylika fall räcka med ett enkelt anmälningsförfarande.

Vad angår utförsel förbudet beträffande uran, uranförening eller ämne som framställts av uran, har bolaget framhållit, att förbudet vore ovillkorligt. Icke ens med Kungl. Maj:ts tillstånd finge export ske. Bestämmelsen utgjorde sålunda ett hinder för bolaget att träffa överenskommelse om import till Sverige av uranhaltigt mineral mot viss export av här i riket ur detta mineral utvunnen uran eller uranförening. Enligt bolagets mening borde utförsel få ske med Kungl. Maj:ts tillstånd.

*Departementschefen.* Såsom framgår av den lämnade redogörelsen har genom en särskild lagstiftning utnyttjandet av våra urantillgångar ställts under statlig kontroll. Även förfoganderätten över den utvunna produkten har underkastats vissa inskränkningar. Denna reglering har genomförts med hänsyn till den stora betydelse ur försvarspolitisk och utrikespolitisk synpunkt som uran och uranföreningar redan äga eller framdeles kunna få.

I anslutning till det nu sagda föreskrives i 63 § lagen om stenkolsfyndigheter m. m., att rättighet att eftersöka och bearbeta fyndighet av uranhaltigt mineral för utvinnande av uran eller uranförening är beroende på koncession av Kungl. Maj:t. Såsom första lagutskottet närmare utvecklat vid behandlingen år 1945 av förslaget till lagstiftning i ämnet torde detta stadgande icke innebära, att koncession kräves för vidtagande av varje åtgärd i syfte att upptäcka en uranfyndighet. Uttrycket »eftersöka och bearbeta» torde närmast böra tolkas på samma sätt som det i gruvlagen använda uttrycket »undersöka och bearbeta». Aktiebolaget atomenergi har emellertid såsom förut nämnts ifrågasatt, om icke av praktiska skäl kravet på koncession kunde eftergivnas även när fråga vore om att preliminärt undersöka en konstaterad fyndighet.

Behovet av statlig kontroll på förevarande område synes framför allt föreligga då det är fråga om att *bearbeta* en uranfyndighet. Detta kom till uttryck i propositionen nr 372 till 1945 års riksdag, som låg till grund för den nu gällande uranlagstiftningen. Det torde ha berott på anknytningen till gällande



koncessionslagstiftning, att koncession kom att krävas även för varje förberedande undersökning av en fyndighet.

I fråga om uranfyndigheter torde emellertid föreligga ett praktiskt behov att kunna skilja på den förberedande undersökningen å ena sidan samt fyndighetens bearbetning och tillgodogörande å andra sidan. Det ligger nämligen i sakens natur att när fråga är om en sådan naturtillgång som uran det kan vara av intresse att företaga en undersökning av fyndigheten, ehuru dess eventuella tillgodogörande icke är aktuellt.

I sistnämnda fall synes det vara tillräckligt att jordägarens eller annan rättsägares intresse tillgodoses. I vart fall synes för viss begränsad undersökning av fyndighet, där uran finnes, koncession ej vara erforderlig för den som äger rätt till området eller annan som därtill erhållit rättsinnehavarens medgivande. Jag får därför föreslå att i 63 § införes ett undantagsstadgande av innehåll, att koncession ej är erforderlig för att den som har rätt att förfoga över visst område må verkställa provborrning eller provsprängning eller upptaga provgropar eller vidtaga andra liknande åtgärder för erhållande av prov ur fyndighet av uranhaltigt mineral för analys.

Möjlighet torde dock böra stå öppen att även för undersökningsarbete förvärva koncession. Detta kan vara erforderligt exempelvis om rätt att företaga undersökning ej kan erhållas genom frivillig överenskommelse eller om någon vill skaffa sig ensamrätt till fyndighetens undersökning eller rätt till undersökningsarbete av större omfattning än nyss sagts.

Koncession avseende endast undersökning synes emellertid kunna meddelas efter ett enklare förfarande än det som nu gäller, eftersom undersökningsarbetet regelmässigt icke berör något större antal sakägare. Ansökan torde i nu avsedda fall icke behöva göras hos länsstyrelsen utan kunna ingivas direkt till Kungl. Maj:t, som på lämpligt sätt införskaffar erforderlig utredning i ärendet. Därvid bör tillfälle beredas för innehavare av mark, varå arbete skall bedrivas, att avgiva yttrande. Jag vill alltså föreslå, att koncession avseende endast undersökningsarbete må meddelas utan iakttagande av vad i 2—4 §§ stadgas angående koncessionsansökning och dess kungörande m. m. Tillräcklig anledning torde däremot icke föreligga att stadga avvikelser från bestämmelserna om anvisande av område för arbete i dagen samt om skyldighet att lösa sådant område och att före arbetets början ställa säkerhet för skada och intrång, vilka bestämmelser äro givna i avsikt att säkerställa jordägarens rätt. Jag vill erinra, att skyldighet att lösa område för arbete i dagen icke föreligger, därest området är avsett endast för fyndighetens undersökning medelst borrning och innehavaren av koncessionen icke vill förfoga däröver under längre tid än tre år. Skyldigheten att före arbetets början ställa säkerhet är även mindre omfattande, när arbetet endast avser fyndighetens undersökning medelst borrning.

Jag övergår nu till frågan om utförselförbudet i 67 § första stycket för uran och uranföreningar samt ämnen som framställts av uran. Såsom förut nämnts finnes för närvarande icke möjlighet att lämna dispens från

detta förbud. I vissa undantagsfall synes emellertid utförsel böra få ske för att möjliggöra införsel av annat med hänsyn till användningen jämförbart material. Behov av en sådan dispensmöjlighet finnes och möjlighet torde alltså böra öppnas för Kungl. Maj:t att i sådana fall medgiva dispens från utförsel förbudet. Dispensmöjligheten bör ej begagnas till förmån för annan än aktiebolaget atomenergi, i vilket företag staten har aktiemajoriteten, eller annat företag som i framtiden kan komma att intaga en motsvarande ställning på förevarande område.

Beträffande uranhaltigt mineral gäller, som förut nämnts, enligt 67 § andra stycket att det ej får utföras ur riket med mindre Kungl. Maj:t meddelat tillstånd därtill samt att sådant tillstånd må meddelas allenast såframt uran eller uranförening förekommer i så ringa mängd att tillgodogörande därav ej kan äga rum.

Redan vid uranlagstiftningens tillkomst år 1945 hade man sin uppmärksamhet riktad på att ett flertal mineral eller mineralkombinationer vore uranhaltiga med endast helt obetydlig uranhalt. Första lagutskottet ansåg, att det borde tagas under övertvägande om icke tillstånd enligt 67 § andra stycket borde meddelas generellt för vissa mineral eller för mineral som icke hade mer än helt obetydlig uranhalt. Utskottet uttalade vidare, att straff enligt 68 § för överträdelse av förbudet att utföra uranhaltigt mineral icke borde drabba den som saknat anledning antaga att mineralet var uranhaltigt eller att uranhalten var högre än vad som angivits i ett generellt tillstånd som nu nämnts.

I en till justitiedepartementet ingiven, av aktiebolaget atomenergi, atomkommittén och Sveriges geologiska undersökning gemensamt upprättad promemoria framhålles, att om uranhalten i ett ämne ej uppgår till mer än 50 gram per ton, tillgodogörande därav ej torde kunna äga rum. I promemorian uttalas vidare, att även om det skulle vara tekniskt möjligt att utvinna uran när halten vore lägre, åtminstone för närvarande inga som helst förutsättningar därför föreläge ur ekonomisk synpunkt. Det finge därför anses uteslutet att för utvinnande av uran så uranfattigt mineral skulle komma i fråga för export. Med hänsyn härtill torde böra övervägas, om icke — i anslutning till vad första lagutskottet uttalade vid 1945 års riksdag — i administrativ ordning kunde meddelas ett generellt tillstånd till utförsel av uranhaltigt mineral med lägre uranhalt än 50 gram per ton.

Vad angår uranhaltigt mineral med sådan uranhalt att den kan tillgodogöras torde export böra få ske endast under samma förutsättning som gäller för uran och uranföreningar.

I nyssnämnda promemoria har även berörts frågan om innebörden av begreppet uranhaltigt mineral. Enligt promemorian bör därmed förstås dylikt mineral oavsett om det föreligger i rent tillstånd eller, blandat med mineral av annat slag, ingår i en bergart. Denna uppfattning vill jag biträda. I detta sammanhang vill jag vidare, med anledning av att tvekan därom yppats i promemorian, påpeka att begreppet uranhaltigt mineral torde omfattas alunskiffer även efter det denna behandlats för utvinnande av olja.

De föreslagna lagbestämmelserna böra träda i kraft snarast möjligt.

I överensstämmelse med det anförda har inom justitiedepartementet upprättats förslag till *lag om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.*

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget, av den lydelse bilaga<sup>1</sup> till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

*Karl Gustaf Grönhagen.*

---

<sup>1</sup> Denna bilaga, vilken överensstämmer med det vid propositionen fogade lagförslaget i ämnet, har här uteslutits.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 20 mars 1950.*

N ä r v a r a n d e:

justitieråden GEIJER,  
LECH,  
regeringsrådet QUENSEL,  
justitierådet BECKMAN.

Enligt lagrådet den 17 mars 1950 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 17 mars 1950, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av revisionssekreteraren Hugo Digman.

*Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.*

Ur protokollet:  
*Bengt Larson.*

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars 1950.*

**Närvarande:**

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, LINGMAN.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, lagrådets den 20 mars 1950 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 17 mars 1950 remitterade förslaget till *lag om ändring i 9 kap. lagen den 28 maj 1886 (nr 46) angående stenkolsfyndigheter m. m.* samt hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

*Eric Brolinson.*